

Biografija Emila Zreleca koju je pisala njegova
kćerka jer je zbog zdravstvenog stanja sam nije mogao pisati.
Data je Arhivu Bos.krajine 22.novembra 1978.godine.

Muhamedević

Zrelec - Martina - Emil

Biografski podaci

Rodjen sam 4. III - 1905 u Banjaluci. Osnovnu školu a zatim
školu učenika u privredi završio sam u Banjaluci do 1922 god. i
od tada radim kao radnik u trgovini.

1928 god. stupio sam u VKS-ov sindikat i postao sekretar sindi-
katske podružnice Savena privatnih mangestanika. 1932 god.
sam izabran za sekretara šeststrukovnog odbora sindikata
(mjesenog sindikalnog vijea) i tu dužnost vršio do juna 1936 god. U
june 1936 god. Oblasni odbor VKSS-a u Sarajevu raspustio
izvršni odbor VKSS-a u Banjaluci i Kolonijalne nekim sindikatima
na održavanje sastanaka u prostorijama Radničkog doma u
Banjaluci. Među ostalim drugovima i meni je kolonijalno došlo
u dom i tako mi je prestala funkcija sekretara.

Istovremeno sam ostao bez posla i našao posao na gradnji
pruge Banjaluka - Doboj i otišao iz Banjaluke.

1933 god. u aprilu postao sam član Komunističke partije Jugos-
lavije. Bio sam u partiskoj organizaciji sa pob. Pavom Pavlovi-
ćem i Stojom Kovačevićem. U 1934. sam izabran u izvršni
komitet SKOJ-a čiji su članovi bili: Šefket Čaplaylić i pob.
Mikica Pavlić. Od 1934 radim sam kao član KPJ. Za rad u
sindikatu. Te godine sam postao i sekretar Radničkog kult.
umjetničkog društva "Pelajo"; bio do 1936.

U 1936. došlo je do provala u partiskoj organizaciji. U Banjaluci
je uhapšeno 35 članova KPJ i ja sam ostao bez veze sa partiskom
organizacijom sve do početka rata.

U 1940. počeo sam da radim kao skladnički radnik u vojnom intern. danskom skladistu. Poslije složenja bivše jugoslovenske vojske i formiranja tzv. NDH prešao sam da posao nastavim u skladisti. (vojnoj pekari). Po sarjetu drugog Sofeta Filipovića "Tica" to sam učinio. Tada se u vojnoj pekari formirala ilegalna grupa od članova Jovice Savinovića, Ivica Kopuna i mene i počela aktivno ilegalni rad.

Poslije prebacivanja drugova Savinovića i Kopuna na oslobođenu teritoriju prešao sam se u radu sa drugovima Talić otupićkim i Pepar Antonom.

U vojnom skladistu imao sam zadatke dostavljanje izvještaja o kretanju i snazi ustaških i domobranskih jedinica. To mi je bilo omogućeno jer sam primao i križio trebovanje i izdavanje klijeta na neprijateljske jedinice na terenu.

Poslije drugog napada naših jedinica na Banjalučku krenuo sam na oslobođenu teritoriju Bio sam u Srednjobosanskoj vojnoj području. Zatim preko oklasnog odbora u Testiću upućen sam u Završnik u Jajce i bio u Ministarstvu trgovine i industrije i na koncu u upravu trgovine kože u Banjaluci, Bugojinu.

1945. poručan sam u Mjesno sindikalno vijeće u Banjaluci gdje sam radio volonterski kao sekretar, a rukovodio Direkcijom za izdvajanje OPS Banjaluka. Koncem 1946. izabran sam predsjednikom Republičkog odbora sindikata trgovinskih radnika članom predsjedništva Centralnog odbora sindikata. Bio na rukovodstvom mjestima republičkim forumima, a posred toga odborom grada Sarajeva i predsjednik vijeća proizvođača i članom komisija do penzionisanja 1965. 1966. vratio sam se u Banjaluku Bio sam član uprave penzionera u Banjaluci.

podpredsjednik republičkog odbora penzionera, član upravnog odbora Skupštine socijalnog osiguranja u Banjaluci.

1969. obolio sam (sklopao sam se) i bolest me onemogućavala u većoj aktivnosti od 1972. godine.

Jojo 197